

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 9-ji 1954 m. rugpiučio mėn. 7 d., šeštadienis Kaina
metai № 63 (829) 15 kp

Kultūrinės įstaigos derliaus nuėmimo metu

TSKP CK rugsėjo Plenumo ir eilėje paskesniųjų partijos ir vyriausybės nutarimų išskirti uždaviniai reikalauja, nuolat plėsti ir gerinti kultūrinį darbą kolūkiečių tarpe. Per eilę metų praktika parodė, kad sėkmingai visi ūkiniai uždaviniai sprendžiami, tose žemės ūkio artelėse, kur partinės organizacijos sugėbėjo pakelti kolūkiečių sąmoningumą, plačiai išvystė masinį-politinį darbą laukininkystės brigadose. Todėl šiuo atsakingu ūkinės-politinės kampanijos laikotarpiu itin svarbu masinio-politinio darbo formomis mobilizuoti žemdirbius sparčiais tempais, išvengiant nuostolių nuimti naująjį derlių, laiku įvykdyti paruošas, supilti sėklų ir kitus fondus. Platus ir atsakingas darbo baras derliaus nuėmimo metu tenka ir kolūkių kultūrinėms įstaigoms. Šiuo metu, kada kolūkių laukuose sprendžiamas vienas iš svarbiausių ūkinių uždavinių, klubai-skaityklos ir bibliotekos turi žymiai pagerinti ir išplėsti masinį-politinį darbą ir perkelti jį į laukininkystės brigadas. Rajono kultūros skyrius turi sustiprinti vadovavimą kaimo kultūrinėms įstaigoms, aktyviai paremti bibliotekų, klubų-skaityklų kėlimą iniciatyvą, dalykiškai padėti joms derliaus nuėmimo metu.

Eilės kolūkių kultūrinės įstaigos, vadovaujamos energingų, tą darbą mylinčių žmonių greitai pertvarkė savo darbą rugsėjo Plenumo nutarimų šviesoje, išskeldami jį ten, kur vyksta darbas, kur sprendžiami svarbiausi kolūkinės gamybos klausimai. Marytės Melnikaitės vardo, „Aušros“, „Juodpėnų“, „Pirmūno“ kolūkių bibliotekos, klubai-skaityklos tvirtai įsijungė į kovą už sėkmingą derliaus nuėmimą, išvystė masinį-politinį darbą atskirų laukininkystės brigadų žemdirbių tarpe. Šiuose kolūkiuose organizuotai pradėtas derliaus nuėmimas; užbaigta rugiapiūtė, pasiruošta javapiūtei.

Tačiau toli gražu taip atsiliepti negalima apie „Sakalo“, „Laisvės“, „Skodinio“, „Žalgirio“, „Pakupio“ kolūkių kultūrinės įstaigas. „Sakalo“ kolūkio žemdirbių

tarpe išsivyravo nuomonė, kad esą neįmanoma nuimti derlių lietingomis dienomis, ir reikia laukti giedros. Mors aiškiai matyti, kad tokios pažūros veda prie derliaus nuostolių, tačiau kolūkyje esančios dvi klubai-skaityklos net negalvoja kovoti su atgyvenusiomis nuotaikomis, neveda masinio-politinio darbo žemdirbių tarpe. Vedėjos Graibutė ir Valentaitė nesirengia išvykti į laukininkystės brigadas. „Skodinio“ kolūkio klubas-skaitykla (vedėja D. Kruopenytė) pasitenkina tuo, kad ir klubui-skaityklai neišsijungus į derliaus nuėmimą sėkmingai sprendžiami šie uždaviniai, o kad stoka masinio-politinio darbo, kad kolūkinėje gamyboje pasitaiko įvairiausių klaidų, jai nesvarbu. D. Kruopenytė ne tik kad neišvyksta į kolūkio laukus, ten kur verda darbas, bet ir pačioje klube-skaitykloje nedirba nieko, kas prisidėtų prie sėkmingo derliaus nuėmimo. Klube-skaitykloje nėra nė vieno šūkio, plakato, šaukiančio į kovą už sėkmingą derliaus nuėmimą bet kokiomis oro sąlygomis. Nuosalyje nuo derliaus nuėmimo lieka „Pakupio“, „Žalgirio“ kolūkių kultūrinės įstaigos. Mažai tepagerino savo darbą rajono kultūros skyrius ir kultūros namai. Kaimo kultūrinės įstaigos iš kultūros namų negauna reikiamos paramos.

Kolūkių partinių organizacijų dėmesio centre privalo būti kultūrinis įstaigų darbas derliaus nuėmimo laikotarpiu. Partinės, komjaunimo organizacijos turi suteikti praktišką paramą kultūrinėms įstaigoms plėdiant masinį-politinį ir kultūrinį darbą kolūkių žemdirbių tarpe. Kolūkių klubų-skaityklų, bibliotekų veikloje būtina naudoti visas agitacinio darbo formas, daugiau dėmesio kreipti sieninei spaudai, vaizdinei agitacijai šukiais, plakatais, diagramomis, rodykliais.

Rajono kultūros skyriaus ir kultūros namų darbuotojų pareiga teikti konkrečią paramą klubų-skaityklų bei bibliotekų vedėjams vietoje, nurodant jų darbe pasitaikančius trūkumus bei teikti nurodymus darbui pagerinti.

Visasąjunginė žemės ūkio paroda atidaryta

Rugpiučio pirmosios rytas pasitaikė giedras, šiltas. Gatvės link Visasąjunginės žemės ūkio parodos ir Jaroslavo plentas — šventiškai papuošti. Visur — skaisčiai raudonos vėliavėlės, sąjunginių respublikų vėliavos ir parodos emblemos, audeklai su įrašytais juose sveikinimo parodos dalyviams žodžiais: „Sveiki atvykę!“

Šiandien 1-ąją Meščanskos gatvę — centrine magistrale, vedančia į parodą, važiuoja brangūs sostinės svečiai, įžymieji šalies žmonės, kolūkinio kaimo novatoriai.

Pakviestųjų į parodos atidarymą tarpe — visų sąjunginių respublikų žemės ūkio darbuotojai — daugiau kaip 7 tūkstančiai kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių pirmūnų. Į šventę atvyko didžiosios kinų tautos, didvyriškosios Korėjos, visų liaudies demokratijos šalių atstovai. Svečių tarpe — Maskvoje viešinėios, įvairių visuomeninių organizacijų pakviestos, eilės užsienio šalių profsąjunginės, jaunimo ir moterų delegacijos, kultūros veikėjų delegacijos. Dalyvauja Maskvoje akredituotų ambasadų ir misijų bendradarbiai.

Džiaugsmingai žengė į miestą — sodą, į puikių rūmų miestą, išgarsėję žemės meistrai, džiaugsmingai susijaudinę apžiūrėję jį.

Didingai kyla į dangų pagrindinio paviljono rūmai. Toliau Kolūkių aikštės platybėse išsidėstę šešiolikos sąjunginių respublikų paviljonai. Tikrai puikūs yra jų pastatai, kuriuose įkūnytas visas Tarybų Sąjungos tautų architektūros gausumas bei įvairumas, įkūnyti nuostabūs savitos liaudies kūrybos motyvai. Iš naujo pastatyti, išplėsti Uzbekistano, Lietuvos, Latvijos, Estijos, Moldavijos, Karelijos-Suomijos TSR, vandens ūkio ir eilė kitų paviljonų. Atsirado ir nauji paviljonai — Rusijos Federacijos, žemdirbystės, tarybinių ūkių, o taip pat nauji parodos skyriai — tipinė MTS sodyba ir lauko stovykla, kolūkiniai kultūros namai, kaimo tarybos vaikų darželis. Atsirado tokie pastatai, kaip pilnutinai įrengta mechanizuota gamykla pašarams ruošti, pieninė, ir kiekvienas paviljonas simbolizuoja didžiulius poslinkius žemės ūkyje, jos kultūros pakilimą.

Paroda demonstruoja didžiųjų darbų neapėriamais plėšiniu bei dirvonų plotams įsisavinti pradžią, rodo pirmuosius laimėjimus, pasakoja apie šio darbo entuziastus-patriotus, kurie pirmieji atvyko partijos pa-

šaukti į Kazachstano, Sibiro ir kitų šalies sričių bei kraštų rajonus.

Plačiai nusidriekę mičiurininis sodas, eksponatiniai pasėliai, gyvulininkystės miestukas, aptvarai su kalčiniais žvėrimis, paukšminga poilsio zona... Daugiau kaip 200 hektarų užima paroda, žymiai pralenkdama savo dydžiu tarptautinės paskutiniojo meto parodas.

Vidudienį svečiai susirinko Kolūkių aikštėje. Tribūnoje prie pagrindinio paviljono — TSRS Aukščiausiosios Tarybos ir sąjunginių respublikų aukščiausiųjų tarybų deputatai, įžymieji šalies žemės ūkio žmonės.

Dvylikta valanda dienos. Mitingą atidaro Visasąjunginės žemės ūkio parodos direktorius akademikas N. V. Cicinas ir suteikia žodį Vyriausiojo parodos komiteto pirmininkui TSRS Žemės ūkio ministrui I. A. Benediktovui.

Paroda — sako drg. Benediktovas, — atidaroma reikšmingomis dienomis, kai mūsų šalyje vis plačiau vystosi visaliaudinė kova už Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nubrėžtos didingos programos socialistiniam žemės ūkiui smarkiai pakelti įgyvendinimą.

Komunistų partijos Centro Komiteto rugsėjo, vasario-kovo ir birželio Plenumo nutarimuose, — toliau sako ministras, — pateikta kovinė programa visoms žemės ūkio šakoms toliau išvystyti. Tuose nutarimuose ryškiai pasireiškė nepalaujamai pasipriešinimas tarybinių žmonių gerovės tolesniam kėlimui ir kolūkinės santvarkos stiprinimui.

Vykdydami partijos ir vyriausybės nurodymus, kolūkiai, MTS ir tarybiniai ūkiai šių metų pavasarį apėję vasarinėmis kultūromis 9,5 milijono hektarų daugiau, negu pernai. Vasarinių grūdinių kultūrų pasėlių plotas padidintas 6.400.000 ha. Nustatytasis pavasario sėjos plėšiniuose ir dirvonuose planas viršytas. Sėkmingai vykdomas planas plėšiniams bei dirvonams paruošti ateinančių metų derliui.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas ir TSRS Ministrų Taryba, — toliau sako drg. Benediktovas, — iškėlė Visasąjunginei žemės ūkio parodai kaip pagrindinį ir svarbiausią uždavinį plačiai propaguoti socialistinio žemės ūkio pasiekimus tam, kad į kolūkių ir tarybinių ūkių gamybą būtų kuo greičiausiai įdiegtas kolūkių, tarybinių ūkių, mašinų-traktorių stočių,

žemės ūkio pirmūnų bei organizatorių priešakinis patyrimas, o taip pat mokslinio tyrimo ir bandymų įstaigų laimėjimai.

Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviai pasiekė didelius laimėjimus vystant žemės ūkio šakas. Parodos dalyvių tarpe yra rajonų ir MTS, kurie visame pasėlių plote gavo kviečių derlių po 22—23 centnerius iš hektaro, tarybinių ūkių ir kolūkių, kurie gavo kviečių derlių po 30 ir daugiau centnerių iš hektaro. Daugelis rajonų — parodos dalyvių gavo medvilnės žaliavos derlių laistomose žemėse po 27—35 centnerius iš hektaro.

Daugelis parodos dalyvių, sumaniai naudodami žemę, gavo didelę produkciją iš kiekvieno šimto hektarų žemės ūkiui tinkamų žemių.

Aukštas parodos dalyvių meistriškumas, pareiškia kalbėtojas, yra vertas kruopštaus ištyrimo ir paskleidimo. Vietiniai tarybiniai ir žemės ūkio organai, MTS, kolūkių ir tarybinių ūkių vadovai turi organizuoti parodos dalyvių patyrimo propagavimą, siekdami, kad jų laimėjimai būtų kuo greičiausiai įdiegti į kolūkių ir tarybinių ūkių gamybą.

Drg. Benediktovas skelbia sveikinimą daugiamilijoninės socialistinio žemės ūkio darbuotojų armijos garbei, mūsų mylimosios Tėvynės, Tarybinės vyriausybės, Tarybų Sąjungos Komunistų partijos — visų mūsų pergalų organizatoriaus ir įkvėpėjo garbei. TSRS Ministrų Tarybos pavestas, drg. Benediktovas skelbia 1954 metų Visasąjunginę žemės ūkio parodą atidaryta.

Didingai aidai TSRS Valstybinis Himnas. Ties pagrindiniu paviljonu iškyla TSRS valstybinė vėliava; suplevėsuoja vėliavos ties sąjunginių respublikų paviljonais. Drg. Benediktovas perkerpa juostelę prie įėjimo į pagrindinį paviljoną ir kviečia visus susirinkusius susipažinti su paviljonais.

Tūkstančiai lankytojų žengia į paviljonus, į eksponatinių pasėlių sklypus, į mičiurininį sodą — pažiūrėti žemės ūkio darbo žmonių be galo brangaus patyrimo lobyną.

...Vakare, kai išžibė aišbė žiburių, ryškiomis spalvomis sužūrėjo fontanų čirukšlės, dar didingesni tapo sniego baltumo rūmai — paviljonai žalumynų fone. Iš estradų pasigirdo TSRS tautų dainos, darbo ir taikos dainos. Parodos atidarymo diena pavirto didele visaliaudine švente.

(TASS-ELTA).

Ruošiamasi žiemkenčių sėjai

VIEVIS (ELTA). S. Nėries vardo žemės ūkio artelės nariai greta derliaus piūtės ir kūlimo baigia kartoti pūdymus 370 hektarų plote.

Įdirbant pūdymus didelę pagalbą kolūkiečiams teikia Vievio MTS traktorininkai

— tėvas ir sūnus Bandzevičiai, kurie traktoriumi KD-54 kasdien 120—140 procentų viršija išdirbio normas.

Dabar kolūkiečiai veža į pūdymus durpes. Į rugsčias dirvas, skirtas kviečių sėjai, jau išvežta 50 tonų

kalkių.

Palyginti su praėjusiais metais, šiemet kolūkyje žiemkenčių pasėlių plotas bus žymiai didesnis. Vien tik naujai įsisavintose žemėse žiemkenčių bus pasėta 60 hektarų daugiau, negu numatyta pagal planą.

Kaip mes vystome paukštininkystę

Paukštininkystė — pelninga žemės ūkio šaka, tačiau iki šiol „Vedrupio“ kolūkyje jai nebuvo skiriamas reikiamas dėmesys. Paukščių fermai vadovauju pirmi metal. Taip pat ir paukščių prižiūrėtoja O. Jėckienė bei viščiukų augintojas P. Jėcka paukštininkystėje pradėjo dirbti tik šiais metais, todėl apiešta padėtis fermoje staiga pašalinti buvo sunku, iš pradžių pasiūlydavo nesklaidumų mūsų darbe, nes trūko patyrimo kaip dirbti stambiai paukščių ūkyje.

Dabar fermoje turime 393 vištas, kurių dėslumu negalime nusiskusti. Iš jų gautais kiaušiniams jau įvykdėme kiaušinių privalomuosius pristatymus valstybei ir toliau statome kiaušinius pieno privalomųjų pristatymų sąskaiton. Visos vištos sveikos, gerame kūno stovyje ir dėslios. Viena iš gerųjų įpatybių reikia pažymėti, kad daugumas vištų deda stambius, tvirtus kevalus kiaušinius. Pavasarį mūsų kolūkis teikė kiaušinius Panevėžio inkubatorinei stočiai kaip veislinę medžiagą. Iš šių kiaušinių išsivystę viščiukai atsparūs ligoms ir sparčiai auga. Tą patyrė ir mūsų kolūčio paukštininkas — vienadienių viščiukų augintojas P. Jėcka.

Didelę reikšmę vištų

produktyvumui ir jų bendram stoviui turi tinkamas lesalo parinkimas, o ypač ganyklą. Ganykloje vištos ganosi pavasarį, vasarą ir rudenį, kur jos randa apšviesti ir vėsiems tinkamo maisto ir tuo pačiu lesalo sunaudojama daug mažiau, nes jis vištoms reikalingas tik kaip papildomas maistas. Vištos ganosi laisvas apie paukštide esančiame ganykliniame plote, kuris nuo vėjų apsaugotas medžių ir krūmų sodinių eilėmis. Čia jos slepiasi vasarą nuo kaitros ar dargano. Negerai tik viena, kad vištė randasi netoli kelio, ko pasekoje jau šiais metais 6 vištas suvažinėjo keliu važiuojančiam autotransportui. Tai yra nemažas trūkumas, kad iki šiol prie vištėdės esančio ganyklinio ploto aptvėrimui kolūčio vadovai nepasirūpino reikiamų statybinių medžiagų.

Šiais metais papildėme fermą 1200 vienadienių viščiukų. Iš pradžių visas ėjos gerai, kritimų nebuvo. P. Jėckos rūpestingai prižiūrimi viščiukai sparčiai vystėsi. Tačiau mes padarėme klaidą viščiukus laikydami uždaroje patalpoje, kur mažai tebuvo saulės šviesos ir nepakankamai gyno oro. Kiek paauge viščiukai staiga pradėjo kristi. Pagrindinė kri-

timo priežastis, kaip paaiškėjo, buvo ta, kad augdami viščiukai nesinaudojo ganykliniu plotu. Išleisti viščiukai į ganyklą greit sustiprėjo, liovėsi kritimai. Likusieji viščiukai auga sveiki ir sparčiai vystosi.

Prasideda naujojo derliaus nuėmimas. Nuvalytuose laukuose atsivers plačios ganyklos paukščiams. Prieš ražienų skutimą paukščius perkelsime į laukus, kur jie sunaudos piūtis metu ant dirvos išbirėjusius grūdus bei varpas.

Dideles pajamas kolūkis gautų ir iš vandens paukščių — žasų ir ančių ūkio. Tačiau nors tam yra visos reikiamos sąlygos, bet iki šiol šie paukščiai kolūkyje auginami tik asmeniniuose kolūkiečių kiemuose. Kaip kitose gyvulininkystės šakose, taip ir paukščių ūkio vystyme trūkumas yra tas, kad kolūkyje nėra tinkamų gyvulininkystės pastatų, o jų statyba taip pat nesirūpinama. Tolimesniam paukštininkystės vystymuisi kolūkyje daugiau dėmesio turėtų skirti kolūčio valdyba, žemės ūkio specialistas. Su jų parama mes pajėgūs atsiekti žymiai aukštesnių rezultatų vystant visuomeninę paukštininkystę.

J. PETRYLA

„Vedrupio“ kolūčio paukščių fermos vedėjas

Rugiapiūtė baigta

Tarp atskirų „Pirmūno“ kolūčio laukininkystės brigadų išsivystė platus socialistinis lenktyniavimas. Šiuo metu visose laukininkystės brigadose jau užbaigti kirsti rugiai. Rugiapiūtės darbuose iškilo eilė darbo pirmūnų, kaip III laukininkystės brigados plovėjai T. Lukoševičius, K. Šašys, kerta-

mųjų mašinų vairuotojai P. Pavilauskas, J. Tolušys, pėdų rišėjos P. Pajuodytė, A. Lukoševičiūtė kasdien darbo užduotis įvykdydavo 150—180 procentų. Kolūčio žemdirbiams — rugiapiūtės metu daug padėjo moksleiviai A. Vildžiūnaitė, A. Lukoševičius, V. Savičius ir kt.

S. POŽELA

Nukirsti žiemkenčiai

„Laisvės“ kolūčio III laukininkystės brigadoje (brigadininkas A. Vaitonis) užbaigti kirsti žiemkenčiai. Derliaus nuėmimo darbuose pasižymėjo Juknevičius, A. Dambrauskaitė, J. Kručaitė ir kt. Derliaus priežiūrai išskirti du žmonės, kurie kiekvieną dieną sutvarko vėjo apgriautas gubas.

R. MATIUKAS

MUMS RAŠO

Apleisti sodai

„Žalgirio“ kolūkyje yra daug visuomeninių sodų, turtingų vaismedžiais ir uogynais, iš kurių kolūkis galėtų gauti daug pajamų, bet iki šiolei kolūčio valdyba, revizijos komisija neskiria jokio dėmesio sodų priežiūrai bei apsaugai. Dar neprinokę vaisiai draskomi, laužomos vaismedžių šakos. Be priežiūros paliktais visuomeniniais sodais naudojasi visi, kas tik nori. Štai, prie kolūčio raštinės yra didelis, gausus įvairiais vaismedžiais visuomeninis

sodas, kuriuo savavališkai naudojasi kolūčio sąskaitininkas Jakuška. Panaši padėtis ir kituose visuomeniniuose soduose, kuriuose savavaliauja buvusieji jų savininkai bei pašaliniai asmenys.

Kolūčio valdyba neteisingai elgiasi leisdamas savavaliauti pašaliniams asmenims visuomeniniuose soduose, nekreipdama reikiamo dėmesio į pajamingą ūkio šaką — sodininkystę.

K. VANAGAS

Nubausti grobstytojus

„Mūsų rytojaus“ kolūčio I laukininkystės brigados nariai St. Ginaitis ir J. Šerelis grobsto tik ką nukirstus visuomeninius rugius. Jie, šalia kolūkinio žiemkenčių turėdami savo asmeninius sklypelius apsėtus rugiais, nakties metu visuomeninių rugių gubas persineša į savo sklypus. Tokiu pat būdu grobsto kolūčio žiemkenčius ir II laukinink-

kystės brigados narys P. Baršauskas, girdamasis, kad jo sklype pribrendęs nepaprastai aukštas žiemkenčių derlius.

Sąžiningi kolūčio nariai reikalauja, kad visuomeninio turto grobstytojai nedelsiant būtų nubausti ir užkirstas kelias tolimesniam visuomeninio turto grobstymui.

R. KRAIČYS

Pamiršta meninė saviveikla

Gausus „Laisvės“ kolūčio jaunimo kolektyvas neturėdamas galimybės kultūringai praleisti laisvalaikį, kultivuoti atskiras sporto šakas, nekantriai laukia, kada A. Kriauza turėtų būti organizuotas sporto kolektyvas, meninės saviveiklos rateliai, bet dėl A. Kriauzos apsilaidimo iki šiol to neat-

siekiama. Kolūčio jaunimas, neturėdamas galimybės kultūringai praleisti laisvalaikį, kultivuoti atskiras sporto šakas, nekantriai laukia, kada A. Kriauza pabus iš apsilaidimo ir prie klubo — skaityklos suburs kolūčio jaunimą kultūringam laisvalaikio praleidimui.

A. MATUTIS

Kenkia kolūkiui

„Adomynės“ kolūčio II laukininkystės brigados kolūketė A. Jakutienė grubiai pažeidžia žemės ūkio artelės įstatus, grobsto visuomeninį turtą. Savo asmenines ožkas A. Jakutienė gano kolūčio žirniuose

ir kultūrinių žolių plotuose. Iš jai prižiūrėti priskirtų cukrinių runkelių ploto savo asmeninių gyvulių šėrimui grobsto nesuaugusius cukrinius runkelius bei jų lapus.

A. VILIMAS

Visasąjunginėje žemės ūkio parodoje

...Prieš mus atsiveria nematytos išvaizdos miestas. Priešakyje šio miesto — triumfinė arka, o virš jos — didinga skulptūrinė grupė: traktorininkas ir kolūketė laiko aukštai iškeltą auksinių kviečių pėdą. Tai Visasąjunginės žemės ūkio parodos emblema.

Kas buvo 1939—1941 metais vykusioje parodoje, tas šiandien jos neatpažins: parodos teritorija padidėjo net pusantro karto. Dabar ji užima 207 hektarus. Siame didžiuliam plote išaugo 76 paviljonai, 232 įvairūs specialūs įrenginiai, kultūrinės ir prekybinės įmonės, pagalbinės ir tarnybinės įstaigos.

Centrinė aikštė. Čia įrengtas didžiausias Maskvoje fontanas, pavadintas „Tautų draugystė“. Centre — didžiulis kviečių pėdas, o aplink jį — bronzinės paauskuotos šešiolikos mergaičių skulptūros, vaizduojančios šešioliką tarybinių respublikų. Iš fontano trykšta 800 vandens srovių, nuolat keis-

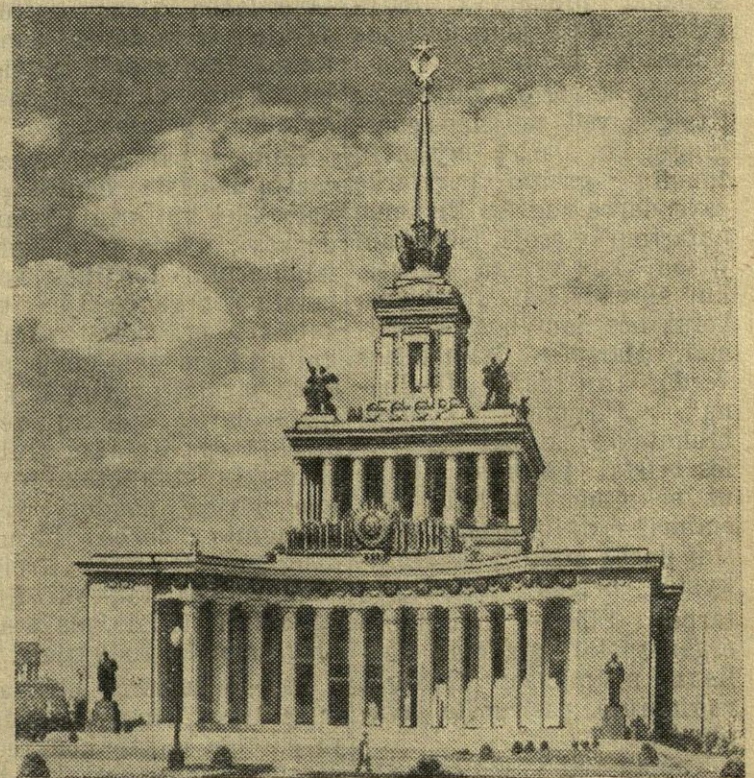
damos savo formą ir spalvą. Į sekundę šis milžiniškas fontanas išmeta 12 tūkstančių litrų vandens. Iš Centrinės aikštės mes patenkame į svarbiausią paviljoną. Tai vienas iš gražiausių ir pagrindinių parodos pastatų. Šis trijų aukštų pastatas su savo smagaliu ir žvaigžde siekia beveik 100 metrų aukščio. Prie įėjimo — V. I. Lenino ir J. V. Stalino bronzinės skulptūros. Devyniose šio paviljono salėse išdėstytos ekspozicijos vaizduoja partijos XIX suvažiavimo istorinių nutarimų reikšmę, parodo kaip tarybinė liaudis vykdo TSKP CK rugsėjo bei vėlesnių Plenumų nutarimų iškeltus uždavinius.

Žemės ūkio mechanizavimo ir elektrifikavimo paviljone, įrengtame iš betono, metalo ir stiklo, eksponuojama apie 1.000 įvairių žemės ūkio mašinų bei įrankių. Mes matėme naujausios konstrukcijos kombainus, skirtus ne tik grū-

dų derliui nuimti, bet ir bulvėms kasti bei linų, cukrinių runkelių, kukurūzų ir kitų kultūrų derliaus nuėmimo darbams atlikti. Apžiūrint gausius šio paviljono eksponatus, kiekvienas akivaizdžiai pamato neišmatuojamą kolūkinės santvarkos jėgą, neribotus galimus socialistiniam žemės ūkiui kelti.

Augalininkystės skyrius užima daugiau kaip 40 hektarų plotą. Atskiruose sklypuose eksponuojama apie 2.500 įvairių augalų veislių. Gyvulininkystės laimėjimai demonstruojami 79 paviljonuose. Mes matėme tipinę zooveterinarijos apylinkę, triušių fermą, inkubatorinę paukštininkystės stotį ir kai kuriuos kitus įrengimus, perteikiančius turtingą kolūkinės gamybos patyrimą.

Kelių dienų laikotarpis — labai mažai, kad galima būtų bent paviršutiniškai apžvelgti svarbesnius parodos skyrius. Ir tai nenuostabu — į parodos paviljonus

Centrinis paviljonas (vaizdas iš pagrindinio įėjimo pusės). N. Granovskio nuotr.

(TASS).

atrinkta apie 800 kolūkių, vulininkystės fermų, nemažai įvairių mokslinių įstaigų.

Neleistinai vilkinami darbai

„Pakupio“ kolūkio V laukininkystės brigadoje (brigadininkas P. Krupelis) neleistinai žlugdomi svarbiausi darbai kolūkinėje gamyboje. Geriausi agrotechniniai šienapiūtės terminai čia buvo praleisti, todėl didžioji dalis šieno pūsta laukuose, o suvežtas šienas genda, nes patalpintas į kiaurais stogais klojimus. Į kolūkiečių reikalavimus džiiovinti šieną žaiginiuose, brigadininkas P. Krupelis atsiliepia neigiamai, esa, kai nustos lyti, tai šienas išdžius ir be žaiginių.

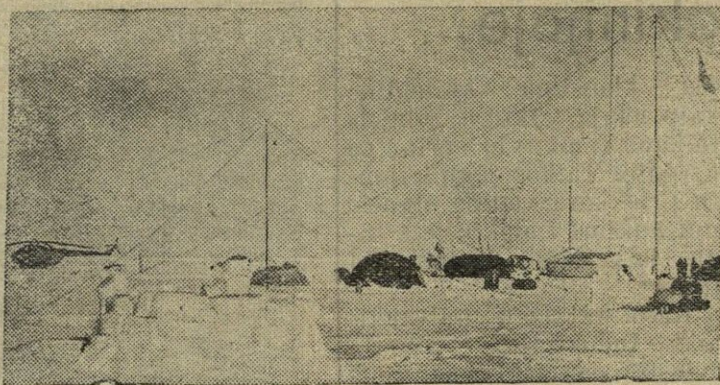
Šioje brigadoje dar nepasiruošta ir derliaus nuėmimui. Brigados kalvis A. Manelis atremontavo vos pusę šienapiūvių, kertamųjų remontas dar nepradėtas. Blogai organizuojant darbą, dar nepradėti kirsti rugiai, eilė brigados narių nedalyvauja laukų darbuose. Blogą pažiūrą į kolektyvinį darbą skatina pats brigadininkas P. Krupelis, naudodamasis dvigubo dydžio sodybiniu sklypu. Kolūkio valdyba neskiria reikiamo dėmesio į tai, kad V laukininkystės brigadoje žlugdomi pašarų ruošimo, derliaus nuėmimo darbai.

A. KNUAUSKAS

Pienas — valstybei

„Lukonių“ kolūkio nariai per pirmąjį pusmetį pilnai užbaigė pieno privalomuosius pristatymus valstybei. Šiuo laiku kolūkis stato pieną į Palėvenės pieninę laisvam pardavimui. Iki metų galo numatoma parduoti valstybei virš 60 tonų aukštos kokybės pieno. Ko pasėkoje pakils kolūkio pajamos iš gyvulininkystės ir kolūkiečių darbdienis taps turtingesnis.

P. PETRAUSKAS

Centrinės Arktikos leduose dreifuojančios mokslinės stoties stovykla. V. Savostjanovo nuotr.

Bulvių žalieji kvadratai

Aukštą derlių žada „Pirmūno“ kolūkio IV laukininkystės brigados (brigadininkas M. Dargužis) bulvių sodinių plotai. Šioje brigadoje bulvės buvo pasodintos tik kvadratinio-lizdinio būdu. Sodinant bulves ir dabar, jų priežiūros metu griežtai prisilaikoma pagrindi-

dinių agrotechnikos taisyklių. Tiksluose kvadratuose jau du kartus išpurenti tarpuciliai dviem kryptimis. Brigados nariai aiškiai mato žaliųjų kvadratų pranašumą prieš paprastą bulvių sodinimo būdą, ir tikisi žymiai gausesnį derlių.

D. ŠLAPŠYS

Taisomi keliai

„Laisvės“ kolūkio nariai taiso kelius. B. Juodiškio vadovaujama kelių taisymo brigada jau išvežė dešimtis tonų žvyro ir akmenų. Ar-

timiausiomis dienomis numatoma užbaigti kelių žvyravimą. Taip pat atremontuojami kelyje esą tiltai.

P. SKRUOSNYS

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Svarbiausi kolūkio komunistų uždaviniai“

Taip pavadintas straipsnis tilpo „Stalino keliu“ Nr. 49 (815). Jame buvo iškelta eilė stambių trūkumų da-

leidių „Laukų spartuolio“ kolūkio atskirose brigadose, demaskuoti kolūkio kenkėjai.

Gautas atsakymas, kad straipsnyje iškelti faktai pasitvirtino. Priimtos konkrečios priemonės padėčiai ištaisyti.

TRUMPAI

Gerai atlieka savo pareigas Partijų pieno separavimo punkto vedėjas J. Čekniene. Ji iki 8 val. ryto spėja iš kolūkiečių priimti pieną ir užbaigti savo darbą punkte. J. Čekniene taip pat aktyviai dalyvauja ir kolūkinėje gamyboje.

V. PUKYS

Aktyviai dirba spaudos pristatymo ir platinimo darbe „Stalino

keliu“ kolūkio III laukininkystės brigados laisvininkė P. Štilinienė. Kiekvieną dieną spauda ir korespondencija išnešiojama kolūkiečiams. P. Štilinienės kruopštus darbo dėka brigados narius lanko daug įvairių laikraščių ir žurnalių.

B. VAITULIS

NAUJOS KNYGOS

GAGARINAS, A. P. Amerikinė buržuazinė filosofija ir sociologija imperializmo tarnyboje. 2-sis papild. leid. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kla, 1954. 228 p. 5.000 egz. Rb 2,75.

SLAVENAS, P. Dabartinis mokslas apie pasaulio išsivystymą. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kla, 1954. 70 p. (Mokslo popul. b-kėlė). 6.000 egz. Rb 1,10.

METELSKIS, G. Didžiosios draugystės šviesa. Apybraiža apie „Tautų draugystės“ hidroelektrinės statybą. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kla, 1954. 123 p., il.; 1 il. lap. 5.000 egz. Rb 1,80.

ŠABADAS, J. Kvadratinis-lizdinis ir kvadratinis bulvių ir daržovių sodinimas ir jų auginimas. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kla, 1954. 84 p., il. 15.000 egz. Rb 1,25.

STEPANOVAS, A. I. Naujojo boksavimo mokymas. Vadovėlis instruktoriams-visuomenininkams. V., Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kla, 1954. 184 p., il. 4.000 egz. Rb 2,70.

JUSKOVICIUS, V. ir REZNIKOVAS, L. Fizikos dėstymas mokykloje ir polittechninio mokymo uždaviniai. Medžiaga mokytojui. K., Valst. ped. lit. 1-kla, 1954. 72 p., il. (RTFSR Ped. mokslų akad. Mokymo metodų in-tas). 3.000 egz. Rb 1,05.

JEFIMOVAS, A. Naujųjų amžių istorija. D. I. Vid. m-klos IX kl. 7-sis leid. K., Valst. ped. lit. 1-kla, 1954. 184 p., il. ir žml.; 9 žml. lap. 12.000 egz. Rb 4,15. Įr.

LITERATŪROS chrestomatija. XI kl. Sudarė J. Balkevičius, J. Čekniene, O. Dabrilaitė, T. Dėjus. 2-sis leid. K., Valst. ped. lit.

1-kla, 1954. 462 p., il. 7.000 egz. Rb 4,95. Įrišta.

PETERSONAS, K. ir ŠURAVINAS, T. Rusų kalbos vadovėlis. IV kl. 3-sis leid. K., Valst. ped. lit. 1-kla, 1954. 232 p., il. 42.000 egz. Rb 1,90. Įrišta.

ALIGER, MARGARITA. Zoja. (Poema, atžymėta Stalinine premija). V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1954. 78 p.; 1 portr. lap. 4.000 egz. Rb 2,90. Įrišta.

KRYŽICKIS, G. Apie Stanislavskio sistemos pagrindus. (Populiari apybraiža). Šiauliai, 1954. 63 p. (LTSR Šiaulių Tarprajonių liaudies kūrybos namai). 5.000 egz. Nemokamai.

KNYGŲ katalogas 1954 m. I ketvirtis. V., 1954. 29 p.; 2 il. lap. (Valst. polit. ir moksl. lit. 1-kla). 3.000 egz. Nemokamai.

KOSTERAS ŠARLIS de. Legenda apie Ulenšpigelį ir Lamę Gudžaką ir apie jų nuotykius drąsius, linksnius ir šlovingus Flandrų žemėje ir kitose šalyse. V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1954. 480 p., il.; 14 il. l. 8.000 egz. Rb 19,90. Įrišta.

MIEŽELAITIS, EDUARDAS. Broliška poema. V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1954. 177 p., il. 10.000 egz. Rb 5,55. Įrišta.

NEKRASOVAS, N. Šaltis Raudonnis. Poema. V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1954. 51 p. 4.000 egz. Rb 2,40. Įrišta.

OLDRIDŽAS, D. Diplomatas. (Romanas). Kn. 2. V. Valst. grož. lit. 1-kla, 1954. 563 p. 10.000 egz. Rb 15,65. Įrišta.

ŠIŠKOVAS, V. Rūsioji upė. (Romanas). kn. 2 V., Valst. grož. lit. 1-kla, 1954. 608 p. 8.000 egz. Rb 10,20. Įrišta.

[Naudotasi Lietuvos TSR Knygų rūmų biuleteniu]

Apžiūrint šešiolikos respublikų paviljonus visų pirma krinta į akis tai, kad kiekvienas jų įrengtas pagal tautinį stilių. Prie paviljonų yra pasodinti tokie medžiai, gėlės bei įvairūs augalai, kurie yra būdingi tai ar kitai respublikai.

Vienas iš gražiausių parodos pastatų yra Rusijos Federacijos paviljonas. Didžiajai rusų tautai be to atstovauja dar 12 sričių, kraštų ir autonominių respublikų zoninių paviljonų. Žymią vietą parodoje užima Ukrainos ir Baltarusijos paviljonai. Kiekvienas broliškos respublikos paviljonas padaro neišdildomą įspūdį, kiekvienas iš jų yra savaip gražus ir įdomus.

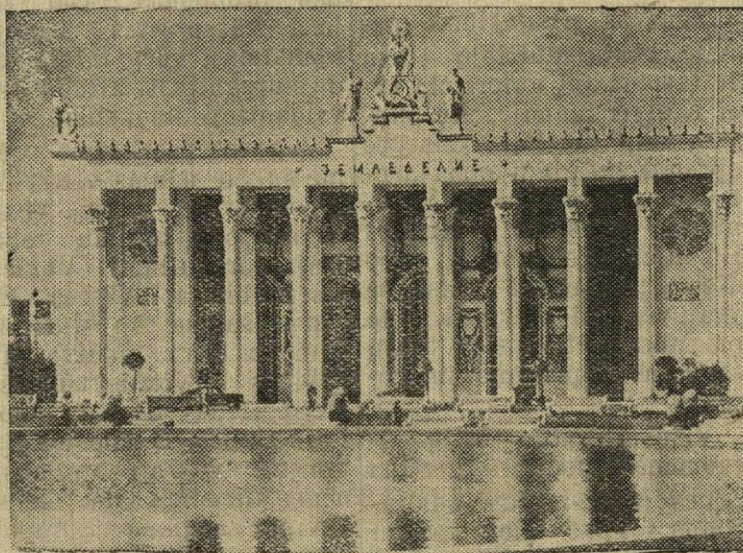
Netoli svarbiausiojo paviljono įdomų ansamblį sudaro pusradžių išsidėstę Pabaltijo paviljonai. „Atkreipkite dėmesį, draugai“, — pareiškė ekskursijos vadovas. — „Šių paviljonų 1939 metais dar visiškai nebuvo“...

Taip, tais metais Lietuva, Latvija ir Estija dar nešė

sunkų buržuazinių nacionalistų bei Vakarų imperialistų jungą.

„Tik su Rusija mes galėjome nugalėti“, — toks užrašas yra Latvijos TSR paviljone, išreiškiantis viso Pabaltijo darbo žmonių mintis ir jausmus, didžią padėką šlovingajai rusų tautai, kuri padėjo lietuvių, latvių ir estų tautoms sudaužyti imperializmo grandis ir įsijungti į klestinčią tarybinių tautų šeimą.

Lietuvos TSR paviljonas. Šalia pastarųjų metų respublikos laimėjimų paviljone ryškiai atsispindi ir Lietuvos TSR istorija. Tai pasakoja didžiulis paveikslas „Tarybų valdžios paskelbimas Lietuvoje 1918 metais“, įspūdingas vitražas „Kapsukas-Mickevičius paskelbia Tarybų valdžią Vilniuje“. Kiti paveiksai ir vitražai vaizduoja Lietuvos darbo žmonių kovą prieš savo pavergėjus, supažindina su Tarybų valdžios atkūrimu Lietuvoje. Žymią vietą užima Didžiojo Tėvynės karo pavaizdavimas. Lankytojas čia susipažins su Lietuvos

„Zemdirbystės“ paviljonas. N. Granovskio nuotr.

(TASS).

tarybinių karių ir partizanų žygdarbiais.

Atskiri paviljono skyriai parodo Lietuvos darbo žmonių kovą už kolūkinės santvarkos pergalę kaime. Apie spartų gyvulininkystės vystymąsi Lietuvoje pasakoja Dotnuvos rajono „Aušros“ kolūkio gyvulininkystės fermos pasiekimai, šios fer-

mos kiaulių šėrėjos Irenos Kriksčiūnienės, šėrėjos Montvilienės bei kitų kolūkiečių darbo patyrimas. Gražiai apipavidalintas stendas vaizduoja Marijampolės rajono „Sešupės“ kolūkio pasiekimus. Kaip žinome, šio kolūkio pajamos viršija milijoną rublių, kas sudaro daugiau kaip po tūkstantį

rublių iš kiekvieno hektaro ariamos žemės. Paviljono lankytojai taip pat susipažins su Žagarės rajono „Pergalės“ kolūkio, Plungės rajono „Aleksandravos“ linininkystės kolūkio, Pasvalio rajono „Kiemėnų“ kolūkio, Troškūnų tarybinio ūkio bei daugelio kitų Lietuvos žemdirbių pasiekimais.

Paviljone plačiai pavaizduotas mokslo ir kultūros vystymasis Lietuvoje, liaudies kūrybos suklestėjimas gaminant menišką gintaro dirbinius, mezginius, audinius, kilimus, tautiškus drabužius.

Parodoje yra apie pusterčio tūkstančio nuolatinių ekskursijų vadovų, kalbančių visomis TSRS tautų, o taip pat įvairiomis užsienio kalbomis. Specialūs ekskursijų vadovai yra parengti ir Lietuvos ekskursantams.

Didelis dėmesys atkreiptas į parodos lankytojų poilsį. Netoli parodos jau pastatyta bei statoma visa eilė viešbučių.

(„ELTOS“ spec. kor.).

Taikos atkūrimas Indokinijoje

Pasaulio tautos su didžiuliu pasitenkinimu sutiko pranešimą, kad užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarime buvo pasiektas susitarimas dėl karo veiksmų nutraukimo Indokinijoje. Taikos atkūrimas Vietname, Laose ir Kambodžoje yra rimta taikos jėgų pergalė, stambus žingsnis kelyje į tarptautinio įtempimo sumažinimą.

Prieš aštuonerius metus Vietnamo liaudis, išvijusi iš savo šalies japoniškuosius okupantus, sukūrė savo demokratinę respubliką ir organizavo demokratinis valdžios organus miestuose bei kaimuose. Visi šalies gyventojai sveikino respublikos paskelbimą, matydami joje laisvės ir nacionalinės nepriklausomybės įkūnijimą.

Prancūzijos valdantieji sluoksniai 1946 metų gruodžio mėnesį klasingai sulaužė jų pasirašytąjį susitarimą dėl Vietnamo Demokratinės Respublikos pripažinimo ir pradėjo karą prieš laisvę mylinčias Indokinijos tautas. Tas karas, kurį Prancūzijos liaudis teisingai pavadino „nešvarių karu“ ir kurį savo interesus pradėjo nedidelė saujelė Prancūzijos bei Amerikos monopolistų, buvo visiškai svetimas prancūzų tautai.

Į kovą prieš imperialistinius grobikus pakilo visa didvyriškoji Vietnamo liaudis. Aštuoneri žiaurais ir kruvino karo metai įrodė visišką prancūziškųjų kolonizatorių bejėgiškumą palaužti laisvę mylinčios vietnamiečių tautos pasipriešinimą. Įnirtinguose susirėmimuose su priešų grūdinosi vietnamiečių tautos valia, stiprėjo jos narsumas, didėjo ryžtingumas apginti savo laisvę ir nepriklausomybę.

Pasaulio tautos seniai reikalavo padaryti galą „nešvariui karui“ Indokinijoje. Jų pastangų dėka Indokinijos klausimas buvo pateiktas svarstyti Ženevos pasitarimui. 75 dienas truko šito klausimo svarstymas. Taikos priešai, visų pirma JAV valdantieji sluoksniai, iki pat paskutinės dienos dėjo visas pastangas, siekdami neleisti susitarti dėl taikos atkūrimo Indokinijoje jos tautų nacionalinių teisių pripažinimo pagrindu. Amerikiniai reakcionieriai visai mėgino išsaugoti šį karo židinį Azijoje. Jie siekė ir siekia sulipdyti Pietryčių Azijoje karinį bloką, nukreiptą prieš laisvę mylinčias Azijos tautas, ir pirmoje eilėje prieš Kinijos Liaudies Respubliką.

Tačiau taikos priešų pinklės nepavyko Ženevos pasitarime. Nugalėjo idėja, kad ginčijami tarptautiniai klausimai būtų sprendžiami taikių derybų bei susitarimų būdu. Politika

„iš jėgos pozicijos“ pasirodė nepajėgianti įveikti taikingąją Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos politiką, įveikti visų tautų taikos siekimą.

Prancūzija įsipareigojo išvesti savo kariuomenę iš Vietnamo, Laoso ir Kambodžos ir gerbti tų valstybių nepriklausomybę, suverenumą, vienybę ir teritorinį vientisumą. Ženevos susitarimais taip pat numatoma, kad Vietname 1956 metų liepos mėnesį bus surengti visuotiniai laisvi rinkimai, kurių pagrindu bus įgyvendintas taikiu būdu šalies suvienijimas ir bus likviduotas laikinas Vietnamo padalinimas į šiaurinę ir pietinę dalis. Tas susitarimas yra smūgis JAV agresyviems kėslams įamžinti Vietnamo suskaldymą.

Svarbus susitarimų punktą yra uždraudimas įvesti į Vietnamą užsienio kariuomenę bei užsienio karinį personalą, įvežti bet kokius ginklus ir šaudmenis. Trys Indokinijos valstybės įsipareigojo nedalyvauti bet kuriose karinėse sąjungose, jų teritorijoje nebus leista steigti bet kurios užsienio valstybės karinės bazės. Šio susitarimo įgyvendinimas užkerta kelią Amerikos kariuonai panaudoti Laosą ir Kambodžą plėsti tinklinį savo karinių bazių, nukreiptų prieš demokratinės stovyklos šalis.

Ženevoje pasiektų susitarimų svarba ypatingai pabrėžta Tarybinės vyriausybės pareiškime apie Ženevos pasitarimą. „Ženevos susitarimai reiškia svarbią taikos jėgų pergalę ir rimtą karo jėgų pralaimėjimą. Kartu su tuo Ženevos susitarimai reiškia tarptautinį pripažinimą Indokinijos tautų nacionalinio išsivadavimo kovos ir jų parodyto šioje kovoje didžio didvyriškumo“.

Ženevos pasitarimas parodė, kokią didžiulę įtaką ir tarptautinį autoritetą turi Kinijos Liaudies Respublika kaip didžioji valstybė sprendžiant ginčijamas tarptautines problemas. Mėginimai ignoruoti Kinijos Liaudies Respubliką kaip didžiąją pasaulinę valstybę yra visiškai bergždi, jie prieštarauja taikos ir tautų saugumo stiprinimo interesams.

Visų pasaulio šalių visuomenė aukštai vertina Ženevoje pasiektus susitarimus. Ypač jie karštai remiami Azijos šalyse, kurios yra gyvybiškai suinteresuotos karo nutraukimu Indokinijoje. Indijos ministras pirmininkas Neru pareiškė, kad susitarimas Indokinijos klausimu—tai vienas iš įžymiųjų pokari- nės eros pasiekimų. Kinijos laikraštis „Ženminzibao“ susitarimą Indokini-

jos klausimu apibūdina kaip naują taikių derybų ir taikaus sambūvio principo pergalę. Taikos jėgų triumfu prieš karą vadina ugnies nutraukimą Indokinijoje indų laikraštis „Tams of India“.

Karo veiksmų nutraukimas Indokinijoje atveria šviesias perspektyvas vietnamiečių tautai. Ryšium su Ženevoje pasiektais susitarimais Vietnamo Demokratinės Respublikos prezidentas Ho Ši Minas kreipėsi su laišku į tautą, armiją ir šalies kadrinius darbuotojus. Savo laiške Ho Ši Minas ragina visą tautą dėti pastangas taikai stiprinti ir būti budriai taikos priešų pinklėms, stiprinti kovą už visuotinių laisvų rinkimų pravedimą visoje šalyje nacionalinei vienybei įgyvendinti, už naujus laimėjimus visose srityse.

„Mes turime siekti,—sako laiške,—kad būtų įvykdytos socialinės reformos mūsų tautos gyvenimo sąlygoms pagerinti ir tikrai demokratijai įgyvendinti.“

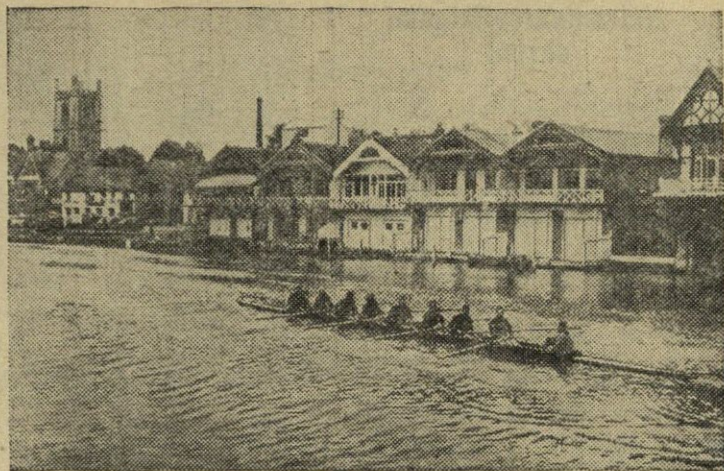
Mes ir toliau stiprinsime mūsų broliškus santykius su Laosu ir Kambodžos tautomis.

Mes dar labiau sustiprinsime didžiąją Vietnamo draugystę su Tarybų Sąjunga, Kinijos Liaudies Respublika ir kitomis draugiškomis šalimis. Mes stiprinsime mūsų solidarumą su prancūzų tauta, Azijos ir viso pasaulio tautomis taikai išsaugoti“.

Taikos atkūrimas Indokinijoje yra pirmas žingsnis kelyje į tarptautinio įtempimo praskaidrinimą. Pasaulio tautos, pritardamos susitarimams, priimtiems užsienio reikalų ministrų Ženevos pasitarime, stiprina kovą už tai, kad būtų sureguliuotos ir kitos, dar neišspręstos tarptautinės problemos. Dar turi būti išspręstas Korėjos klausimas, kurį taikiu būdu sureguliuoti kliudo JAV valdantieji sluoksniai.

Ženevos pasitarimo sėkmė sukėlė naujas viltis Europos šalyse, kurių visuomenė vis atkakliau reikalauja sureguliuoti Vokietijos problemą. Visose Europos šalyse su didžiuliu dėmesiu buvo sutikta Tarybinės vyriausybės šių metų liepos 24 d. nota Prancūzijos, Didžiosios Britanijos ir JAV vyriausybės klausimu dėl kolektyvinio saugumo Europoje. Tarybų Sąjungos pareikštąją iniciatyvą karštai parėmė visos Europos tautos, kurios vis giliau įsisąmonina, kad kolektyvinio saugumo Europoje sistemos sudarymas turi lemiamą reikšmę taikai visame pasaulyje sustiprinti.

L. DELIUSINAS

ANGLIJA. Temzėje Henlejaus mieste įvyko tradicinės tarptautinės akademinio irklavimo varžybos—„Henlejaus regata“. Tarybiniai irklautojai iškovojo iš penkių tris prizus, tame skaičiuje pagrindinį prizą, ir buvo apdovanoti 15 aukso medalių iš 18. Nuotraukoje: „Krylja Sovietov“ draugijos aštuoniukė „Grand Čelendž Kan“ taurės nugalėtoja Temzėje.

(TASS).

Ketvirtoji kaimo jaunimo spartakiada

Liepos 31 d. Kupiškėje įvyko IV-ji kaimo jaunimo spartakiada. Ši spartakiada, praeidama aukštame sportiniame lygyje ryškiai pademonstravo rajono kaimo sportininkų pasiekimus, nuolat kylančią sportinę veiklą kolūkiniame kaime. Didėjantį sporto meistriskumą rodo ir tas faktas, kad šioje spartakiadoje dalyvavo dvigubai daugiau dalyvių negu trečioje kaimo jaunimo spartakiadoje. Šioje spartakiadoje pastatyta 12 naujų rajono kolūkiečių rekordų įvairiose sporto šakose, eilė sportininkų išpildė atskirų normas. Ypatingai geri rezultatai pasiekti lengvoje atletikoje. „Stalino keliu“ kolūkiečių lengvaatletė G. Jonušauskaitė 100 metrų nubėgo per 14,9 sek., viršydama praėjusių metų M. Varkalytės pastatytą rekordą. 200 m ir 400 m bėgime pirmąją vietą iškovojo Mičiurino vardo kolūkiečio sportininkė S. Kavaliauskaitė, viršydama šių distancijų buvusį rekordą. „Pirmūno“ kolūkiečio sportininkas A. Alekna 100 m distanciją nugalėdamas per 12 sek., pagerino jo paties pastatytą praėjusių metų rekordą, taip pat užimdamas pirmąją vietą 200 m bėgime (laikas 25,4 sek.). 400 m, 800 m, ir 1.500 m distancijose pirmąją vietą iškovojo „Aušros“ kolūkiečio sportininkas R. Tonka (laikas 52,8 sek., 2 min. 21,8 sek. ir 4 min. 39 sek.). Šie rezultatai viršija buvusius rajono kolūkiečių rekordus, kurie priklausė „Adomynės“ kolūkiečio sportininkui J. Plikiui. 5 km distancijoje rajono rekordą pagerino Marytės Melnikaitės vardo kolūkiečio sportininkas Simonavičius. Jo laikas 19 min. 47,5 sek. 10 km distancijoje pirmasis finišavo „Laukų spartuolio“ kolūkiečio sportininkas G. Janulis (laikas 42 min. 27 sek.).

Įtemptos rungtynės vyko šuolininkų tarpe. Šuolyje į

tolį pirmąją vietą moterų tarpe iškovojo „Aukštaičių“ kolūkiečio sportininkė L. Petrauskaitė, nušokdama 4,65 m. Vyrų grupėje pirmoji vieta atiteko A. Aleknei („Pirmūno“ kolūkis), nušokusiam į tolį 5 m 70,5 cm. Jis pirmąją vietą laimėjo ir trišuolyje, nušokdamas 11,6 m. Šuolyje į aukštį pirmąją vietą moterų tarpe iškovojo „Pirmūno“ kolūkiečio sportininkė O. Gromulaitė (aukštis 1,10 m), vyrų tarpe — R. Tonka („Aušros“ kolūkis), persokęs aukštį 1,40 m.

Ypatingai aštri kova vyko disko, granatos metimo ir rutulio stumimo varžybose. Toliausia (22 m) numetė diską moterų tarpe L. Petrauskaitė („Aukštaičių“ kolūkis). Vyrų grupėje pirmoji vieta disko metime atiteko „Laukų spartuolio“ kolūkiečio sportininkui Pakarkliui, numetusiam 25,8 m.

Granatos metime aukščiausią rezultatą moterų tarpe atsiekė „Laukų spartuolio“ kolūkiečio sportininkė Mačolkinaitė (nuotolis 38,95 m), vyrų tarpe—P. Petrauskas („Aukštaičių“ kolūkis), numesdamas 65,90 m, kas viršija antrąjį visąsąjunginį atskyrį. Rutulio stumime pirmąsias vietas iškovojo L. Petrauskaitė („Aukštaičių“ kolūkis) ir J. Arlauskas („Laukų spartuolio“ kolūkis), nustumdami rutulį 8,35 m ir 8,91 m nuotolį.

Plaukymo ir dviračių sporto varžybos dėl blogų oro sąlygų atidėtos.

Šioje kaimo jaunimo spartakiadoje atsiekti rezultatai rodo, kad sportas rajono kolūkiečių tarpe įgauna vis platesnį pobūdį, vis plačiau kultivuojamos atskiros sporto šakos, sparčiai auga kaimo jaunimo sportininkų gretos.

St. JANILIONIS

Rajono kano kultūros ir sporto komiteto pirmininkas

Už redaktorių J. STANCIKAS